

Presentació

Responent la *Opinió de Catalunya* á son títol, publicarà desde avuy, com á suplement, aquest setmanari, en quals planas procurarem interpretar els més vitals y avansats ideals del nostre poble, y posarlos de manifest, ja que d'un quant temps ensá han esclatat ab una empenya y una férmeza en que s'hi ha sentit bategar l'esperit de la rassa. Aixis enteném donar un pas endavant en el camí de la restauració d'aquesta antiga nacionalitat, qu'encara es y vol ésser CATALUNYA.

Tantdebó que 'l nostre procedir servís d'exemple, y'ls confrares de la prempsa periódica fessin en aquest punt com fem nosaltres; perque ja va resultant massa fora de lloch, en aquesta época de desvetllament, aixó de que'ls catalans, á Catalunya, escriquin en Castellá'ls seus periódichs, y lo qu'es pitjor, pensin com pensan al reste d'Espanya, qu'es pensar ben poch per cert, y ben atrassat.

Cert que, si culpa hi ha, es de tots, qu'estavam ensopits per la rutina; mes ara que tot lo rutinari trontolla, y que'ns dem compete de la nostra missió, cal qu'en tots els nostres actes y en totes las nostras manifestacions procedím á la catalana y á la europea. ¿Y qué menys podém fer nosaltres que publicar setmanalment una fulla redactada en la nostra llengua? Aixis ens diferenciarém d'aqueixa inmensa munió de gent rutinaria pertanyent á un estat més migrat cada dia, á un estat al qual aquest sigle, anomenat de las llums, li ha fet vergonya.

No hem de definir nostre programa polítich, perque en aquest punt ens ateném á las Bases que la Unió Catalanista ha establert en sas diferentes Assambleas.

Tots els que formém la Redacció de la SETMANA CATALANISTA som catalans y estimém com el que més á Catalunya, y perque la estimém, voldriam que tornés á ser lo que va ser en els sigles XII, XIII y XIV, es á dir, la primera de las nacions llatinas, y á voltas la primera de tot Europa. Peró voldriam que ho fos, no reproduint aquellas mateixas costums qu'ara serían molt atrassadas, sinó que ho fos relativament á la nostra época. Sí! La

voldriam veure la més illiberal, la més avanzada, aquella en que hi floreixessin las arts, las ciencias y la filosofía; en fi, en que hi tinguessin el més alt preu las més intensas expressions del pensament humá, sempre renovadas, sempre progressivas, sense traba ni barrera de cap mena. Creyém que'l nostre poble es d'una rassa superior á la de la majoria dels que forman la Espanya. Sabém per la ciencia que som Arias; ja pels autoctens Celtas; ja pels Grechs, Romans, Visigots, Ostrogots, Franchs y d'altres qu'aquí vingueren; y per tant, volém ser dignes descendents de rassas tan nobles, y volém marxar d'acort ab els demés pobles d'Europa, y com el que més, anar al devant de la civilisació; y per civilisació no enteném sols la part mecánica: carrils, tramwais, telégrafos, llums, etc., etcétera, sinó'ls avensos de la pensa, dei sentiment y de la conciencia, aixó qne millora la especie y la ennoblieix.

Aixis, si en algún punt deixaren rastre'ls pochs Fenicis traficants ab tot, fins ab la conciencia, qu'en els temps passats aquí vingueren, aquest rastre volém esborrarlo. El sentiment, el pensament pur, la justicia, guiarán nostres actes; y es lo qu'aplaudirém en els dels altres. Al interés egoista y personal que sols inspira'l tràfich, li farém guerra. També tendirém á expulsar tot alló que'ns fou importat dels Semitas de ultra Ebro: costums de Moros fatalistas, hábits de peresa, d'obediencia cega, de cruenta, de despilfarro, d'inmovilisme, d'agitament, de banderia y de suficiencia estúpida. Aixis combatrérem lo mateix als Cananeus del art y de la conciencia, qu'als Alarbs de la moral y de la política. Tirarém á mort contra'l Badell d'or y contra'ls Cacichs, per tot ahont vulguin deturar ó rebaixar l'ascendent progressió humana.

Creyém inútil remarcar que, tot sent molt catalans com som, de la nostra terra no ho alabarém pas tot, tan sols perque de la terra sía. N'alabarém lo bo, lo humá, lo vital; y lo que contrarii las tendencias de Vida, y d'una vida superior, ho combatrérem sense treva, qu'à la Patria se li fa un gran favor alluyantli tot lo que pot contribuir á mermala, á inferiorisarla, ó á fer que, petrificada, se quedí enrera.

Y com qu'à més d'ésser catalans de cor, som supernacionals, com qu'admirém lo bo sense distinció de nacionalitat, també'ns ocuparém de tot lo genial que surti en els demés pobles civilisats, pera example del nostre, perque lo d'enmurrallarse á dins de casa com els Xinos á la Xina, sols produheix decadencias com la que sufreixen certas rassas de l'Assia y certas otras que forman la majoria de las d'Espanya. La ventilació moral es tan

necessaria á las nacions, com la material ho
es á la salut dels cossos.

En quant á las tendencias d'aquest perí-
dich, després de lo qu'hem dit, las tindrà to-
tas y no'n tindrà cap de determinada. *Dintre*
de las conveniencias literarias, hi haurá la lli-
bertat més complerta. Cadasquú podrà defen-
sarhi'ls seus ideals, y combatre'ls qu'ell en
conciencia cregui equivocats ó perniciosos.
No som ni una iglesia, ni una capella, ni un
definitori, ni una secta, ni un partit, ni tan
sols una Escola. Desitjém que l'**INTELLECTE**
CATALÀ's manifesti en aquestas planas en to-
tas sas formas. Aixís hi podrán escriure tots
els que tinguin sentiments é ideas y sàpigau
expressarlos adecuadament, sia la que's vul-
gui la forma en que'ls expressin, prosa i
vers, narració, discurs, qüento, article cri-
tich ó didàctich, impresions, notas, bille-
ografías, revistas, humoradas, sátiras, pane-
gírichs, correspondencias, viatjes, etc., etc.

Escriurán en la SETMANA CATALANISTA:
Francesch Albó y Martí, Lluís Almerich, Jo-
seph Bernad y Durán, Jaume Boloix y Cane-
la, Jaume Brossa, Antoni Bulbena y Tusell,
Antoni Busquets y Punset, Ramon N. Comas,
Alexandre Cortada, Carles Costa, Agustí
Creuheras, Cristófol de Doménech, Manel
Folch y Torres, Enrich de Fuentes, Pompeyus
Gener, Adriá Gual, Joseph Mª Jordá, Manel
Marinel-lo, Lluis Marsans, Oriol Martí y Ba-
llés, Joseph Mas y Casanovas, Trinitat Mone-
gal, Eduart Pelegri, Joaquím Pena y Costa,
Antoni Ribera, Santiago Rusiñol, Valeri Ser-
ra y Boldú, Antoni Solé, I. Soler y Escofet,
Ramon Surinyach y Baell, Emili Tintorer,
F. Tomás y Estruch, Miquel Utrillo, Jascinto
Verdaguer, Pbre., Salvador Vilaregut, y
altres.

Escríbim, donchs, en el propi idioma pro-
curant enaltir la nostra Patria, y avans
que tot saludém en català á nostres bons pa-
tricis, com també á tota la prempsa, y en es-
pecial á la verament catalanista.

LA REDACCIO.